

گزارش «ایران» از اقدام خیرخواهانه مردم برای کاهش هزینه‌های کمرشکن درمان بیماران کرونایی

نذر سلامتی برای مردم

فریبا خان احمدی خبرنگار

بر اساس آمارهای رسمی وزارت بهداشت، تاکنون نزدیک به ۵ و نیم میلیون نفر در ایران به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند و بیش از ۱۱۰ هزار نفر نیز جان‌شان را از دست داده‌اند. در ۱۸ ماه گذشته از شیوع ویروس کرونا هیچ یک از پیک‌های بیماری به اندازه پیک پنجم کرونا برای بیماران و خانواده‌هایشان در سراسز نبوده است. ویروس دل‌تا به‌دلیل سرعت انتقال و شدت بیماری خیلی‌ها را در صف انتظار خالی شدن تخت بخش دولتی و نوبت دهی مراکز تصویربرداری و... نگه داشت. آن هم در شرایطی که بسیاری از بیمارستان‌های دولتی پر از بیماران کرونایی شد و فهرست انتظار مراجعه کنندگان به مراکز تصویربرداری طولانی. بیماران ناگزیر برای درمان به بخش خصوصی کشانده شدند و پرداخت هزینه های درمانی‌شان هم افزایش یافت. آنچنان که هزینه‌های سرسام آور درمان کرونا از انجام یک تست ساده تا بستری در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان و تزریق داروهای رمدسیور با اوج گیری دوباره بیماری بار سنگینی را بر دوش بیماران گذاشته است.

■ سقوط ۶۱۲ هزار نفر به زیر خط فقر

آن‌طور که ایرج حریرچی معاون کل وزارت بهداشت خبر می‌دهد: ۶۱۲ هزار نفر از ایرانی‌ها در طول یکسال گذشته به‌خاطر پرداخت هزینه‌های درمانی به زیر خط فقر رسیده‌اند. او در شرایطی این خبر کوتاه و البته تلخ را عنوان می‌کند که بیش از دو میلیون نفر از هموطنان‌مان مجبور به پرداخت هزینه‌های کمرشکن درمانی شده‌اند. به‌گفته وی، هزینه‌های سلامت برای هر خانوار ایرانی از ۲۰۷ درصد به حدود هشت درصد رسیده است. طبق اعلام منابع رسمی، هزینه‌های درمان کرونا بسیاری از خانواده‌ها را به زیر خط فقر کشانده، حالا هر اندازه هم مسئولان از پوشش ۹۰ درصدی درمان بیماری و ارائه خدمات دولتی بگویند بازهم بخش قابل توجهی از خدمات درمانی ویژه در پیک اخیر خارج از مراکز درمان دولتی و از جیب خود بیماران پرداخت می‌شود؛ روندی که در حال حاضر موجب شده بسیاری از بیماران عطای درمان را به لقایش ببخشند و بهبودی و سلامتی‌شان را به‌دست تقدیر بسپارند. در چنین شرایطی، خیران پای در میدان گذاشته‌اند و سعی می‌کنند با راه انداختن کمپین‌های مختلف دست‌کم گره‌ای از مشکلات مردم بازکنند؛ کمپین‌هایی همچون «نذر سلامت».

■ **رمدان‌های مردم زیر فشار هزینه‌های سنگین درمان کرونا**

فشار بالای هزینه‌های درمان بیماری را می‌توان از روایت‌های بیماران نسخه به‌دست پشت درهای داروخانه‌های منتخب سطح شهر فهمید. از اینکه برای پرداخت دست‌کم ۵ میلیون تومان برای ۶ ویال آمپول رمدسیور نتوان وی‌پول هستند. کارشناسان هزینه‌های درمان کرونا در ایران را بین ۴۰۰ هزار تا حدود ۱۲۵۰ میلیون تومان تخمین می‌زنند. دکتر عین‌اللهی وزیر بهداشت نیز به‌تازگی اعلام کرده است هزینه درمان هر بیمار کرونایی حدود ۳۰ میلیون تومان است. این هزینه با توجه به شرایط بیمار و نیاز او به آی‌سی‌یو یا خدمات ویژه تعیین می‌شود. روایت‌های بیماران

بستری در بیمارستان‌ها نیز نشان می‌دهد شرکت‌های بیمه خدمات درمانی حتی هزینه‌های آزمایش خون و اسکن ریه را هم به‌طور کامل پرداخت نمی‌کنند چه رسد به درمان کامل بیماری.

مسعود فدایی ۳۴ ساله و شاگرد مغازه موپایل فروشی است. او از تجربه‌اش درباره پرداخت هزینه‌های درمان بیماری کرونا به ما می‌گوید: «خرج مادر، خواهر و برادرهایم با من است. چند هفته پیش هم مون کرونا گرفتم. حال مادرم و خودم از همه بدتر بود. اول که بیمه نداشتم برم بیمارستان و هزینه‌هایم رایگان تمام شود دوم بیمارستان‌های دولتی آنقدر شلوغ بودند که پس از ساعت‌ها انتظار در نهایت اورژانس ویزیت می‌شدیم. کسی که بیمه نیست، یعنی دفترچه نداره. کسی که ماهانه ۳ تومن درآمد داره پولش کجا بود که پول تست پی‌سی‌آر و سی‌تی ریه و آمپول بده. برای بیمه سلامت آزمون وسیع انجام دادند، گفتند باید پول بدی. اگر پول داشتم که می‌رفتم تأمین اجتماعی بیمه اختیاری می‌کردم. خلاصه ۹۵ درصد اشخاصی که هیچ نوع بیمه‌ای ندارند، قطعاً پولی هم برای پرداخت هزینه‌های درمان ندارند.» آقای فدایی می‌گوید: «همه خانواده‌ام کرونا گرفته بودند و برای انجام تست پی‌سی‌آر و یک سی‌تی‌اسکن ساده، یک میلیون تومان پرداخت کردیم و این تازه آغاز ماجرا بود. با دیوار سی‌تی ریه و تست پی‌سی‌آر همه حقوق ماهانه‌ام تمام شد. حالا بماند که با قرض و بدهی باید برای خانه میوه و گوشت و غذاهای مقوی می‌خریدم. برای همین سراغ هیأت امنای مسجد محل رفتم و از آنها کمک خواستم. محرم بود و مردم نذورات‌شان را به هیأت امنای مسجد داده بودند؛ از کمک‌های داوطلبانه مردمی حدود ۳ میلیون تومان به من و خانواده‌ام کمک کردند، من هم هر خرجی می‌کردم فیش اش را به آقای... واتس‌آپ می‌کردم که بداند دروغ نگفته‌ام همه را هزینه دوا و دکتر کردم. خدا خیرشان دهد از یکی از اهالی محل برای مادرم دستگاه اکسیژن ساز قرض گرفتیم، یک رستاری هم داوطلبانه می‌آمد و در خانه کارهای درمانی مادرم را انجام می‌داد.»

هزینه‌های سنگین درمان کرونا، یقه بیماران با ابتلای نه چندان شدید را هم گرفته است. آنها با هر بار مراجعه به متخصص، بین ۱۰۰ تا ۱۲۰ هزار تومان هزینه ویزیت پرداخت می‌کنند، برای هر بار تست پی‌سی‌آر، ۳۵۰ هزار تومان پول می‌دهند، برای سی‌تی‌اسکن تا ۶۵۰ هزار تومان می‌پردازند و داروهای تقویتی و جانی درمان را با قیمت‌های بالای ۳۰۰ هزار تومان تهیه می‌کنند. یکی دیگر از بیماران به ما می‌گوید: «بسیاری از آزمایشگاه‌های بیمارستان‌ها شناخته شده در تهران برای درمان کرونا با بسیاری از سازمان‌های بیمه خدمات درمانی قرارداد ندارند.» از سوی دیگر بیمارانی که به‌دلیل عدم امکان پذیرش در بیمارستان‌های شلوغ دولتی مجبور می‌شوند به بیمارستان خصوصی مراجعه کنند می‌گویند چند ده میلیون تومان هنگام پذیرش و تزریق داروی رمدسیور در کلینیک‌های بستری موقت پرداخت کرده‌اند. تجویز داروهای گرانقیمت مانند آمپول‌های رمدسیور که در داروخانه‌های بیمارستان هر کدام یک میلیون و ۲۰۰

هزار تومان قیمت داشته بخش دیگری از شرکت‌های بیمه خدمات درمانی حتی هزینه‌های آزمایش خون و اسکن ریه را هم به‌طور کامل پرداخت نمی‌کنند چه رسد به درمان کامل بیماری.

گفته رؤسای بیمارستان‌ها، با دست خالی بحران را مدیریت می‌کنند و بار مالی زیادی به دولت تحمیل شده است با این حال خیرگزاری خانه ملت نیز چندی پیش در گزارشی از رشد کمرشکن هزینه‌های سلامت از ۳۰۷ درصد به حدود ۸ درصد خبر داده و نوشته است این شاخص در بین خانوارهای روستایی از ۴۰۹ درصد به ۱۲۰۹ درصد و در خانوارهایی که دارای فرد بیشتر از ۶۰ سال هستند به ۱۲۰۳ درصد افزایش می‌یابد. در چنین شرایطی که روند کاهش بیماران کرونا پایدار نیست، مردم زیر بار هزینه‌های اسکن ریه، اقدامات پاراکلینیکی و تهیه دارو و تزریق برخی آمپول‌های میلیونی کمرشان خم شده است. در ۱۸ ماه گذشته کرونا درم‌سری نوظهور، بالای جان و مال مردم شده است. هزینه درمان و مراقبت و حتی خورد و خوراک برای رسیدن به سلامتی کامل برای برخی از مردم که دچار مشکلات شدید اقتصادی شده‌اند، سنگین قلمداد می‌شود. در نظر بگیرید بیمار مبتلا به کرونا با درگیری بالای ۴۰ درصد ریه، اگر دوز رمدسیور هم نیاز داشته باشد دست‌کم ۱۰ میلیون باید از جیبش پرداخت کند. مسئول فنی یکی از داروخانه‌های منتخب در تهران درباره همزمانی اوضاع سخت اقتصادی با اوج‌گیری ویروس کرونا و تهیه داروهای کرونایی از سوی مردم به ما می‌گوید: «اما اینجا بیمارانی داریم که مجبور می‌شوند نصف داروهای تجویز شده در نسخه‌هایشان را تهیه کنند. اگر پزشک برای یک دوره طول درمان ۶ دوز رمدسیور تجویز کند برخی بیماران به زحمت نیمی از دارو را تهیه می‌کنند و متأسفانه نمی‌توانند به سلامت طول درمان خود را طی کنند!» محسن اسدی می‌گوید: «در برخی داروخانه‌های سطح شهر مردم نذورات‌شان را به مسئول فنی داروخانه‌ها می‌دهند و آنها از همین صندوق پس‌انداز به بیماران نیازمند کمک می‌کنند. بالاخره افرادی که در داروخانه کار می‌کنند تجربه دارند و می‌دانند چه کسی واقعاً ن‌دار است.» از همین پس‌انداز خرج داروی بیماران را پرداخت می‌کنند.» باید به این نکته اشاره کرد که این شعار «کرونا فقیر وغنی نمی‌شناسد» تعبیر غلطی است که دهان به دهان می‌چرخد و حتی در برخی از رسانه‌ها مطرح می‌شود. شرایط درمان بیماری برای کسی که مشکلی برای پرداخت هزینه‌های درمان تا رسیدن به سلامت کامل دارد بسیار متفاوت‌تر از کسی است که برای تأمین هزینه‌های درمانی‌اش مستأصل است. این در حالی است که به‌رغم آنکه ۹۰ درصد هزینه تخت بستری و هتینگ در بیمارستان‌های دولتی برای بیماران بستری موقت در کلینیک‌های ویژه از چنین مزیتی برخوردار نیستند؛ دغدغه پرداخت هزینه‌های خدمات پاراکلینیکی، اسکن ریه و تهیه دارو را دارند به گونه‌ای که چندی پیش یک عضو کمیسیون بهداشت مجلس از خیرین و سازمان‌های مردم‌نهاد خواست کرده‌اند. تجویز داروهای گرانقیمت مانند آمپول‌های رمدسیور که در داروخانه‌های بیمارستان هر کدام یک میلیون و ۲۰۰

هزار تومان قیمت داشته بخش دیگری از شرکت‌های بیمه خدمات درمانی حتی هزینه‌های آزمایش خون و اسکن ریه را هم به‌طور کامل پرداخت نمی‌کنند چه رسد به درمان کامل بیماری.

گفته رؤسای بیمارستان‌ها، با دست خالی بحران را مدیریت می‌کنند و بار مالی زیادی به دولت تحمیل شده است با این حال خیرگزاری خانه ملت نیز چندی پیش در گزارشی از رشد کمرشکن هزینه‌های سلامت از ۳۰۷ درصد به حدود ۸ درصد خبر داده و نوشته است این شاخص در بین خانوارهای روستایی از ۴۰۹ درصد به ۱۲۰۹ درصد و در خانوارهایی که دارای فرد بیشتر از ۶۰ سال هستند به ۱۲۰۳ درصد افزایش می‌یابد. در چنین شرایطی که روند کاهش بیماران کرونا پایدار نیست، مردم زیر بار هزینه‌های اسکن ریه، اقدامات پاراکلینیکی و تهیه دارو و تزریق برخی آمپول‌های میلیونی کمرشان خم شده است. در ۱۸ ماه گذشته کرونا درم‌سری نوظهور، بالای جان و مال مردم شده است. هزینه درمان و مراقبت و حتی خورد و خوراک برای رسیدن به سلامتی کامل برای برخی از مردم که دچار مشکلات شدید اقتصادی شده‌اند، سنگین قلمداد می‌شود. در نظر بگیرید بیمار مبتلا به کرونا با درگیری بالای ۴۰ درصد ریه، اگر دوز رمدسیور هم نیاز داشته باشد دست‌کم ۱۰ میلیون باید از جیبش پرداخت کند. مسئول فنی یکی از داروخانه‌های منتخب در تهران درباره همزمانی اوضاع سخت اقتصادی با اوج‌گیری ویروس کرونا و تهیه داروهای کرونایی از سوی مردم به ما می‌گوید: «اما اینجا بیمارانی داریم که مجبور می‌شوند نصف داروهای تجویز شده در نسخه‌هایشان را تهیه کنند. اگر پزشک برای یک دوره طول درمان ۶ دوز رمدسیور تجویز کند برخی بیماران به زحمت نیمی از دارو را تهیه می‌کنند و متأسفانه نمی‌توانند به سلامت طول درمان خود را طی کنند!» محسن اسدی می‌گوید: «در برخی داروخانه‌های سطح شهر مردم نذورات‌شان را به مسئول فنی داروخانه‌ها می‌دهند و آنها از همین صندوق پس‌انداز به بیماران نیازمند کمک می‌کنند. بالاخره افرادی که در داروخانه کار می‌کنند تجربه دارند و می‌دانند چه کسی واقعاً ن‌دار است.» از همین پس‌انداز خرج داروی بیماران را پرداخت می‌کنند.» باید به این نکته اشاره کرد که این شعار «کرونا فقیر وغنی نمی‌شناسد» تعبیر غلطی است که دهان به دهان می‌چرخد و حتی در برخی از رسانه‌ها مطرح می‌شود. شرایط درمان بیماری برای کسی که مشکلی برای پرداخت هزینه‌های درمانی‌اش مستأصل است. این در حالی است که به‌رغم آنکه ۹۰ درصد هزینه تخت بستری و هتینگ در بیمارستان‌های دولتی برای بیماران بستری موقت در کلینیک‌های ویژه از چنین مزیتی برخوردار نیستند؛ دغدغه پرداخت هزینه‌های خدمات پاراکلینیکی، اسکن ریه و تهیه دارو را دارند به گونه‌ای که چندی پیش یک عضو کمیسیون بهداشت مجلس از خیرین و سازمان‌های مردم‌نهاد خواست کرده‌اند. تجویز داروهای گرانقیمت مانند آمپول‌های رمدسیور که در داروخانه‌های بیمارستان هر کدام یک میلیون و ۲۰۰

جنوب تهران مغازه آهن فروشی دارد. او می‌گوید: «مردم منطقه ما اوضاع مالی خوبی ندارند. خیلی از این جوان‌ها که فوت می‌کنند بیکارند، نه بیمه دارند نه پول. برخی‌هایشان را می‌شناسم ۳۰۰ تومان نه جیب‌شان نیست که هزینه تست تشخیصی بدهند. برای همین با برخی از کسبه تصمیم گرفتیم چند تا دستگاه اکسیژن ساز بخیریم و داخل مغازه بگذاریم که اگر اهالی منطقه کسی نیاز داشت اجازه دهیم. گاهی هم افراد معتمد برای ما، نسخه برخی بیماران را می‌آورند تا هزینه‌های داروهایشان را پرداخت کنیم. اتفاقاً این نوع نیکوکاری و احسان خیلی به دل می‌نشیند.» وی در ادامه می‌گوید: «کرونا ضربه سختی به اقتصاد و معیشت مردم زد بخصوص کسانی که کارگر روزمزد بودند. تعطیلی‌ها و در ادامه خراب شدن وضعیت اقتصادی بیشتر به ضرر افراد کم درآمد بود. باز ما‌ها که کمی دست و بال‌مان با‌زتره، می‌تونیم به بیماران کرونایی ناتوان در پرداخت هزینه‌های درمانی کمک کنیم. برای اربعین هم نذر کردیم چندتا دستگاه اکسیژن ساز برای سوله‌های بحران بخیریم و برای افراد نیازمند در حاشیه شهر تهران ماسک ببریم.»

■ **اختصاص هزینه نذر روز اربعین به تأمین داروهای کرونا**

امید عیدی یکی از کسانی است که به گفته خودش هر سال برای اربعین نذری می‌دهد. او امسال هزینه یخت هزار غذای مزیتی برخوردار نیستند؛ دغدغه پرداخت هزینه‌های خدمات پاراکلینیکی، اسکن ریه و تهیه دارو را دارند به گونه‌ای که چندی پیش یک عضو کمیسیون بهداشت مجلس از خیرین و سازمان‌های مردم‌نهاد خواست کرده‌اند. تجویز داروهای گرانقیمت مانند آمپول‌های رمدسیور که در داروخانه‌های بیمارستان هر کدام یک میلیون و ۲۰۰

■ **رای‌سلامتی مردم نذر کنیم**
ابراهیم ارونقی در یکی از مناطق

کرونا باشد و درگیری ریه هم جوری باشد که در خانه نیاز به اکسیژن داشته باشی جانت زودتر از تنفس به در می‌آید. روزگار بسیاری در این مصاف تیره شد و چه بسا فقر و تهیدستی جان عده‌ای را در کمال غریبی و بی‌کسی گرفت حال آنکه می‌شد با کمک مختصری گرمی خانواده‌ای را محفوظ داشت.

خوشبختانه آنها که همیشه فرسنگ‌ها دورتر را نظاره‌ر گرند و با مویزی گرمی و غوره‌ای سریدشان نمی‌شود، تلاش کردند فرهنگ ناب دینی خود را انشای روزگار نمایند و با قرار دادن قالب نذری روی مصایب روزگار، مرمت زخم دل بسیاری را به عهده گرفتند. در حالی که محرم امسال در گوشه و کنار شهر همان سنت حسنه نذری در جریان بود اما قافله‌ای هم علی وار، جوانمردانه، بی‌هیچ نام و نشان پوشش #نذر-سلامت به راه انداختند

و به داد بیمارانی رسیدند که تیمار می‌خواستند و کسی که نگذارد سکا‌ندار خانواده آسمان را به زمین ترجیح دهد! چه کردند؟

رفتند و کیسول اکسیژن و مانومتر خریدند و رساندند به خانه‌ای که اگر چه نانی برای خوردن بافت می‌شد اما این اکسیژن بود که مرد یا زن خانه را زنده نگه می‌داشت.

رفتند و نسخه کاغذی بیمار خانه را که روی دست همسرش باد کرده بود و شمع وجود همدمش در حال خاموشی،

رفتند و پیدا کردند کودکانی را که پایشان را خار مغیلان زخم زنده بود بلکه تمام بدنشان را شپش خانه کرده بود از بس نه حمای داشتند و نه نان‌آوری و نه سرپرستی! رفتند و پیرمرد‌ها و پیرزن‌هایی را یافتند که چند ماه بود جز تکه‌ای نان خشک

در برخی داروخانه‌های سطح شهر مردم نذورات‌شان را به مسئول فنی داروخانه‌ها می‌دهند و آنها از همین صندوق پس‌انداز به بیماران نیازمند کمک می‌کنند. بالاخره افرادی که در داروخانه کار می‌کنند تجربه دارند و می‌دانند چه کسی واقعاً ن‌دار است. از همین پس‌انداز خرج داروی بیماران را پرداخت می‌کنند.

اما گذشته از اینکه کرونا و آثار اقتصادی‌اش به بسیاری ازخانواده‌ها آسیب رسانده است باید گفت بسیاری از مراکز درمانی با مشکلات تأمین بودجه برای تهیه اقلام مصرفی خود مواجه هستند. دکتر کمال حیدری، معاون بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان از نذر سلامت برای جلب مشارکت و همراهی مردم از جبهه سلامت در این استان خبر داده و درباره مشکلات بیمارستان‌ها و مراکز درمانی چنین می‌گوید: «در حال حاضر به‌طور میانگین هفته‌ای ۵ میلیارد تومان وسایل مصرفی همچون لباس و ماسک و دستکش برای کادر درمان هزینه می‌شود، علاوه بر تأمین این وسایل، هزینه‌های دیگری باید برای مدیریت بیماری صرف شود، ضمن اینکه بیمارستان‌هایی که بیمار کرونایی پذیرش می‌کنند بسیاری از اعمال جراحی انتخابی را متوقف کرده‌اند و این موضوع بر درآمد حوزه درمان هرچند اندک و با تعرفه دولتی، تأثیر گذاشته و فشار مالی سنگینی به سیستم بهداشت و درمان استان تحمیل کرده است.»

وی در ادامه و هدف از راه‌اندازی چنین کمپینی می‌افزاید: «کادر درمان استان اصفهان با همت و ایثار تمام درحال انجام وظیفه است، اما نمی‌خواهیم فکر و ذهن‌شان درگیر کمبود منابع و امکانات باشد به همین خاطر برای تأمین نیازها و پشتیبانی زیرساخت‌ها، ستاد مردمی حمایت از سلامت راه‌اندازی شد تا در قالب نذر سلامت، هر کسی به اندازه وسع خود برای پشت سر گذاشتن این بحران کمک‌مان کند، در عین حال میزان کمک‌ها مهم نیست و چه بسا همین کمک‌های اندک دریایی شود و بتوانیم بسیاری از مشکلات را برطرف کنیم.»

■ **اهدای تجهیزات پزشکی به پایگاه‌های اورژانس و شبکه‌های بهداشت شهری**
در پیک پنجم کرونا و افزایش شدید مبتلایان، نیاز به دارو و کیسول‌های اکسیژن در بسیاری از شهرستان‌های کم برخوردار نیز پررنگ شد حتی برخی از بیمارستان‌های کوچک با مشکل جدی تأمین کیسول اکسیژن روبه‌رو شدند که در این میان خیران و کمک‌های مردمی برای برطرف کردن این چالش جدید روانه شدند. مردم خیرات اموات‌شان را صرف خرید تجهیزات مورد نیاز بیماران کردند. چندی پیش یک شهروند اهل گناوه هزینه برگزاری مراسم سالگرد درگذشت مادرش را صرف خرید ۲ کیسول اکسیژن کرد و آنها را به پایگاه اورژانس ۱۱۵ شهرستان گناوه پوشهر اهدا کرد. علیرضا علیمردانی که ساکن یکی از شهرهای توابع مرند است در یک سال گذشته بعد از فوت مادر بزرگ و خاله‌اش همه هزینه‌های کفن و دفن و خیرات امواتش را برای تجهیز مرکز بهداشت شهرشان هزینه کرده است. علیمردانی می‌گوید: «هر خانواده‌ای که اینجا کرونا می‌گیرد مجبوراست برای انجام آزمایش تشخیصی، تهیه دارو و مراقبت‌های فردی از جمله غذاهای مقوی و میوه و سبزیجات هزینه کند. حساب کنید با این وضع گرانی اگر یک نفر در هر خانواده کرونا بگیرد چقدر برایش تمام می‌شود، حالا بماند که گاهی مردم شهرهای کوچک مجبور می‌شوند برای گرفتن اکسیژن خون‌شان راهی شهرهای همجوار شوند. برای همین بعد از آنکه برگزاری مراسم ختم طبق پروتکل‌های بهداشتی ممنوع شد با اعضای فامیل تصمیم گرفتیم هزینه فوت مادر بزرگ و خاله‌ام را صرف امور خیریه در حوزه درمان مردم کنیم. می‌دانستیم شبکه بهداشت‌مان دستگاه پاش اکسی متر یا کیسول اکسیژن ندارد. ما ۴ تا دستگاه پالس اکسی متر و ۵ عدد کیسول اکسیژن و مقداری هم سرم تزریقی گرفتیم. پس از آن روحانی مسجد از طریق بلندگوهای مسجد خواست مردم برای شادی روح اموات‌مان صلوات بفرستند.»

او در ادامه می‌گوید: «بعد از شیوع بیماری کرونا این قبیل نذورات دهان به دهان بین مردم می‌چرخید و حالا نذر سلامت بین مردم منطقه ما باب شده است. هر کسی خیرات یا نذری دارد برای تجهیز پایگاه‌های اورژانس، شبکه‌های بهداشت و حتی بیمارستان‌ها هزینه می‌کند. گاهی هم مردم به جای خرید دسته گل برای مراسم ختم پول جمع می‌کنند و برای دانش آموزان تبلت می‌خرند یا اگر بداند خانواده‌ای بیمار کرونایی بستری در بیمارستان دارند هزینه‌های درمان و دارو را متقبل می‌شوند.»

این روزها نگدستان با اوج‌گیری ویروس کرونا وحشت زده‌تر از بقیه هستند. افزایش هزینه‌های درمان کرونا بار مضاعفی را بر دوش طبقه پایین، متوسط و حتی مراکز درمانی قرار داده است. سلامتی را برای مردم نذر کنیم پیش از آنکه خانواده‌ای به‌خاطر بی‌پولی و ناچاری دست روی دست بگذارد و بنشیند تا عزیزش بمیرد.

یافتند!

حتی برخی نذرشان را در سر چهارراه‌ها یافتند!

حتی نذرشان را در تهیه ویلچر و ابزار برای بیمارستان‌های کمتر برخوردار یافتند!

همانگونه که عبدالله نصرانی، تمام حجت دینداری‌اش را به جای مسجد و مدرسه بر سر نیزه، خون آلود یافت! من! بندگان ناچیز در درگاه الهی است اینکه قرار داده سلامتی را برای مردم نذر کنیم پیش از آنکه خانواده‌ای به‌خاطر بی‌پولی و ناچاری دست روی دست بگذارد و بنشیند تا عزیزش بمیرد. عزت نفس یک مسلمان است.

بهداشت

دکتر حسین کرمانیان رئیس اورژانس بیمارستان سینا

در مکتب ما مسلمانان بویژه شیعیانی که به ائمه اطهار فراتر از دوست داشتن عشق می‌ورزند، رسمی شایگان و ارزشمند وجود دارد به نام نذری! اگر چه در سالیان پیش رو این سنت حسنه با چالش‌ها و انتقاداتی روبه رو شده است اما نه تنها کاسته نشده که تا حدودی نیز افزایش یافته است.

همانگونه که از مقدمه‌ای که نوشتیم بر می‌آید «نذری» یک سنت است با تمام قواعد و مختصات یک کار سنتی! لذا حک یا اصلاح آن باید همگام با دل‌های عشاق